
Ana Bobinac-Georgievski (1946. 2018.)

Ivanišević Goran
Jakšić Mirka

Ana Bobinac-Georgievski rođena je 1946. godine u Sincu, Otočac. Sinac je mjesto u Gackome polju, na padinama Velebita i Kapele, na izvoru rijeke Gacke, smješteno 11 km jugoistočno od Otočca.

Medicinski fakultet završila je 1970. godine u Zagrebu. Magistrirala je 1973., a doktorirala 1982. godine. Tema doktorata, iz fizikalne medicine i rehabilitacije, bila je „Elektrokineziološko ispitivanje metoda objektivizacije funkcionalnih poremećaja lumbosakralne kralježnice“. Doktorat je obranila 12. travnja 1982. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Izabrana je za izvanrednog profesora na istome Fakultetu 1999. godine.

Bila je specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije od 1976. godine. Iste se godine zaposlila u „Odjelu za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju“, osnovanom 1960. godine, u Bolnici „Sveti Duh“ u Zagrebu. Godine 1978. u Bolnici započinje s radom elektromiografski laboratorij, u kojemu se provode standardni postupci elektrofiziološke dijagnostike: elektromiografija (EMG) i elektroneurografija (ENG). Nakon edukacije prof. Bobinac-Georgievski iz EMG i ENG i njenim preuzimanjem EMG laboratorija, djelatnost laboratorija i Odjela se proširuje uvođenjem novih elektrofizioloških kinezioterapijskih (EMG biofeedback trening; 1981. godine) i dijagnostičkih postupaka: kvantitativna elektromiografija (1983. godine) i funkcionalno testiranje hoda (Polgon-gait; 1983. godine), za što se educiraju vft. Marija Rada, Ljubica Mihaldinec i Jadranka Bucić. Godine 1982., umirovljenjem prim. dr. med. Valerije Pavletić, na mjesto predstojnika Odjela dolazi prof. dr. sc. Ana Bobinac-Georgievski, pod čijim vodstvom Odjel 1980-ih i 1990-ih godina poprima nove organizacijske oblike te slijedi razvoj suvremene fizikalne medicine i rehabilitacije. Fizioterapijska praksa obogaćuje se novim znanjima i vještinama, 1982. godine uvodi se kao novi dijagnostički postupak elektrokineziološka

analiza (EK) kraljevnice. Godine 1982. ukida se postojanje elektroterapije kao zasebne prostorne jedinice, a naglasak se stavlja na sveobuhvatan i aktivan pristup bolesniku. Djelokrug elektrodijagnostičara sljedećih se godina postupno proširuje educiranjem iz područja elektrofiziološke dijagnostike, specijalista za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju: prim. dr. sc. Borke Sokolović-Matejčić (dolazi u Zavod 1981. godine) i prof. dr. sc. Marije Graberski Matasović (zapošljava se u Zavodu 1985. godine) te vft. Dragice Pavelić i Bernarde Živoder. Godine 1993. službeno se uvodi novi naziv Odjela „Zavod za fizikalnu medicinu, rehabilitaciju i reumatologiju“.

Godine 2001. profesorica Ana Bobinac-Georgievski odlazi u mirovinu. Tijekom svoga radnog vijeka bila je nositeljica brojnih istraživačkih projekata, od kojih su dva bila međunarodna, u Yu-USA (1985. - 1989.) i Hrvatsko-kanadski projekt za razvoj rehabilitacije u zajednici u Republici Hrvatskoj (1996. - 1999.). Boravila je na usavršavanju u Centru za rehabilitaciju Emory University u Sjedinjenim Američkim Državama (1986./1987.) i pri Međunarodnom centru za rehabilitaciju u zajednici, Queens University, Kingston u Kanadi (1997.). Od 1999. godine povremeno je djelovala u Hamad Medical Corporation u Kataru.

Bila je konzultant Svjetske zdravstvene organizacije za fizikalnu rehabilitaciju u Republici Hrvatskoj od 1993. do 1998. godine. U tom razdoblju organizirala je i predavala u okviru 53 skupa kontinuirane edukacije iz rehabilitacije, od čega je 25 tečajeva bilo posvećeno temi rehabilitacija u zajednici.

Bila je predsjednica Hrvatskoga društva za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Hrvatskoga liječničkog zbora od 1992. do 2002. godine i predsjednica Prvoga hrvatskog kongresa fizikalne medicine i rehabilitacije održanog u Zadru 1996. godine. Bila je i među onima koji su utemeljili Mediteranski forum fizikalne i rehabilitacijske medicine, koji je danas organizator Mediteranskih kongresa fizikalne i rehabilitacijske medicine.

Predavala je u više poslijediplomskih studija pri Medicinskoj fakultetu u Zagrebu (Obiteljska medicina, Medicina rada, Epidemiologija, Fizikalna medicina i rehabilitacija), a u dodiplomskoj nastavi je predavala studentima medicine temu „Integralna rehabilitacija u zajednici“ i temu „Fizikalna rehabilitacija“. Na Visokoj zdravstvenoj školi u Zagrebu vodila je kolegij „Principi rehabilitacije“. Objavila je 80 radova od kojih je 6 citiranih u CC ili SCI indeksu, 108 sažetaka na znanstvenim skupovima te izradila 23 projekta i elaborata.

Profesorica Ana Bobinac-Georgievski stekla je velike zasluge za hrvatsku fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, vodeći projekt prikaza stanja struke fizikalne medicine i rehabilitacije 2000. godine, na prijelazu 20. u 21. stoljeće. Učinila je to kao predsjednica Hrvatskog društva za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju Hrvatskoga liječničkoga zbora. Rezultat je bio knjiga „Fizikalna medicina i rehabilitacija u Hrvatskoj“. Po prvi puta u hrvatskoj medicinskoj publicistici objavljena je stručna sveobuhvatna knjiga o nekoj medicinskoj struci. Zajedno s prof. dr. sc. Zlatkom Domljanom, dr. Ružicom Martinović-Vlahović i prim. mr. sc. Goranom Ivaniševićem okupljeno je još 93 suradnika, koji su, svaki u svojem užem području djelovanja, prikazali hrvatsku fizikalnu medicinu i rehabilitaciju. Knjiga je svjedok vremena, koje je bilo temelj daljnjega razvitka suvremene fizikalne i rehabilitacijske medicine.

Profesorica Ana Bobinac Georgievski, fizijatar širokog horizonta u čijem središtu su bili ljudi i čovjek, razumjela je da je bitna funkcija a ne dijagnoza, sposobnosti a ne onesposobljenije, i nije žalila truda da to dokaže. Svoja iskustva i znanja radosno je i lako prenosila dalje, poštujući dobre tradicije, ali stalno okrenuta inovacijama. Uporna i veliki radoholičar, ponosna na svoje ličke korijene, ali ustvari stanovnica Svijeta.

Napustila nas je nenadano, no iza nje ne ostaju samo naša sjećanja, nego i mnogi otisci koji nas usmjeravaju dalje.